

Věc: Oznamení

Pane prokurátore,

dne 12.3.1978 jsem byl na osmou hodinu ranní předvolán čeka budovy MO-VB Praha 4 - Jižní Město, Máje šp. 604 /na tento termín bylo přesunuto původní předvolání na 5.3.1978, v němž mi bylo sděleno, že moje "přítomnost je nutná za účelem úřední jednání"/. Dostavil jsem se přesně v 8.00 hodin a zakrátko jsem byl vysván strážmistrem Novotným, který procházel okolo mne chodbou, abych chvíli počkal. Toto čekání trvalo až do 10.15. Už od mého příchodu bylo zřejmé v jaké záležitosti jsem předvolán. Mělo jít o úřední akt vyhledávání k případu napadení, které jsem na sdějším obvodním oddělení VB ohlásil dne 31.3.1978. /Toho dne jsem byl po příchodu na pracoviště - plochu 13 střediska 10-110 IPS v Praze 4 - Májích, kde jsem zaměstnán jako noční hlídač, napaden spolupracovníkem - skladníkem Josefem Štěpánkem a insultován; po lékařském ošetření jsem byl uznán práce neschopným až do 16.4.1978. O celém případě byl ještě téhož dne se mnou jako o poškozeným sepsán předběžný záznam a po ukončení mé pracovní neschopnosti definitivní protokol./

Dominoval jsem se, že jsem předvolán proto, abych doplnil některý z údajů, jež jsem o napadení uvedl již do protokolu. Ukázalo se však, že příslušníci VB se náhle rozhodli pro absurdní postup: vykonávat na mne - evidentně poškozeného, což konstatuje i lékařský nálezník - nátlak, abych svou protokolární výpověď odvolal. Celá situace byla navozena ještě před koncem mého čekání na chodbě vyšetřovatelem tohoto případu strážm. Novotným, který, když procházel okolo mne za doprovodu vyššího černovlasého nadstrážmistra s knírkem /neznám ho jménem/ mi sdělil, že dnešní vyhledávání proběhne formou konfrontace, při níž se ukáže "který z nás dvou lže" /skladník Štěpánek totiž popírá, že by mne byl napadl/. Vyslovil jsem podiv nad tím, že ačkoliv jsem poškozený, je se mnou nakládáno jako s potenciálním obviněným a na místě jsem vnesl námítku proti uskutečnění konfrontace před obviněným pachatelem trestného činu a bez souhlasu prokurátora, což jsou, jak vím, nezbytné náležitosti. Reakce byla velmi neúctlivá a zcela obehla věcnou podstatu, mé námítky: za chvíli pry konfrontace bude provedena a pak se uvidí, kdo má pravdu. Pry bude ještě předtím poučen /poučení se ovšem potom neuskutečnilo/.

Před čtvrt na jedenáct jsem byl vysván, abych vstoupil do místnosti, označené nápisem "Stálá služba". Současně se mnou vešli čtyři příslušníci VB: strážmistr Novotný, nadstrážmistr Hadravolec a dva další nadstrážmíři, jejichž věk odhaduji na 25-30 let, černovlasý s knírkem, mně známý už z dřívějšíka /mé kancelář v první patře budovy/ a asi 190 cm vysoký, mimořádně fyzicky zdatný příslušník světlejších vlasů a modrých očí, který patrně měl ten den službu u telefonu v této místnosti. Okamžitě na mě začali jeden přes druhého křičet a naléhat, abych přiznal, že jsem se všecko vymyslel. Odpověděl jsem, že trvám na zápisu své výpovědi, jak zde byl protokolárně pořizena dříve a vytknul jsem jim, že překračují svou kompetenci, posuzují-li pravdivost mé svědecké výpovědi, neboť rozhodnutí v této věci přísluší soudu a ne jim

Na to už reagovali příslušníci zcela nekontrolovanými výkřiky jako: "Zákony jsou pro nás, a ne pro vás drabany! Jsou tu proto, abychom je na vás vytáhli, kdy to potřebujeme!" Na mé stručné upozornění, že se domnívám, že žijeme v právním státě, v němž zákony platí pro všechny občany, se dali do smíchu. Největší rozhořčení - ať již hrané nebo opravdové -

vé - však u nich vyvolávala jakákoli zmínka o zákonu o SNB. /Naskýta-
lo se k tomu mnoho příležitostí, poněvadž jednání úplně odporovalo
liteře tohoto zákona./ Nechali například zcela stranou konkrétní vy-
šetřování okolností napadení; zajímali se naproti tomu o různé skuteč-
nosti zkrátka osobního rázu a pokoušeli se shromažďovat informace
o osobách s případem zjevně nescouvisající, vyptávali se například na
jednoho mého přítele, o němž věděli od skladníka, že bydlí v Hájích
a občas za mnou přichází k mému pracovišti. Když jsem jim tyto informa-
ce odmítl poskytnout s novým poukazem na zákon o SNB, sáhli k otevře-
nému vyhrožování: "Co byste dělal, kdybychom vás tady zadrželi?",
"Jestliže na nás vytáhnete ještě jednou ten náš zákon, dostanete do
dráky, že jste neviděl" atd. Po těchto slovech se ke mně ve výhrůžných
postojích přibližovali a zatlačovali mě do kouta místnosti. Nadstráž-
mistr mimořádně velkého varůstu, který ten den dřádoval v místnosti pro
stálou službu a byl též autorem poslední výhrůžky, mě skutečně při dal-
ším poukazu z mé strany na zákon o SNB dvakrát lehce uhočil pěstí do
prsou. Potom ještě opakovaně zaujal boxerovou pozici, znovu však se
mě už nedotkl.

Nevraživě se přede mnou příslušníci vyjadřovali také o svědkyni,
jejíž výpověď o incidentu souhlasila s mojí, francouzské státní občan-
ce Susette Gazagne. Padala slova jako: "S vámi ix s tou vaší Francouzku
zatočíme!"; "Kde je ta vaše mačera?" atd. /Byli totiž rozšlepeni, že ji
nesastihli doma, aniž by jí ovšem k této takzvané konfrontaci oblesali./

Vlastní konfrontace se omezila jen na pár minut. Skladník při ní
jednoslabičně popřel, že by mě napadl /byl při tom viditelně rozrušen/
a já jsem trval na své výpovědi.

Po dalším asi půldruhahodinovém čekání na chodbě jsme byli se sklad-
níkem odvedeni do kanceláře o poschodí výše, kde nám nadstrážmistr
s knírkem úředním tónem - znatelně se to lišilo od předechozího povyku -
oznámil, že pro dnešek se konfrontace z technických příčin, které po-
hodně blíže objasňovat, odkládá a varoval nás, že při dalším ovlivňová-
ní svědků by mohly nastat vazební důvody. Protože z jeho chování bylo
zřejmé, že toto varování bylo adresováno mně, podotkl jsem, že nemůže
být v souvislosti se mnou o dalším ovlivňování svědků ani řeči, protože
tomu tak nikdy nebylo a nebude. /Přitom jsem byl záměrně mystifikován
a zastrahován, neboť jak jsem se později dozvěděl, vzat do vazby z to-
hoto důvodu může být jen obviněný./ Tím byl můj výslech ukončen, aniž
by byl o něm pořízen byť i jen jediný řádek protokolárního záznamu nebo
provedena jen pouhá evidence o tom, že proběhl.

Zapomněl jsem ještě uvést, že v jeho průběhu mi uniformovaní pří-
slušníci vyhrožovali okamžitým propuštěním ze zaměstnání podle § 53
Zákoníku práce, s tím, že prý mají pět záznamů o mé nepříjemnosti na
pracovišti v době služby, jsem prý špatný pracovník atd. /Službu jsem
konal vždy řádně, kontroly mě vždy zastihly na místě, o čemž jsou záz-
namy v knize služeb nočních hlídačů./ Hovořili také o tom, že například
mě budou v době mé služby na pracovišti každou hodinu kontrolovat a
přesvědčovat. Šlo tu o zřejmé zasahování do pracovně právních vztahů, k ně-
muž nejsou oprávněni.

Mohu tedy shrnout, že během mého posledního výslechu kamuflovaného
jako konfrontace došlo k porušení celé řady předpisů a zákonných ustano-
vení. Byla učiněna řada pokusů o vydírání a ovlivňování svědka, o prá-
vozním psychickém a - v zásadách - i fyzickém nátlaku, záměrná uvé-
dění v ohyb a provokace ani nemluvě. Zvláštní pozornosti se podle mě
zaslouží opovrhování existujícími právními řádem, jak se zračilo v celém
chování příslušníků.

Zároveň proto, aby tato - jak doufám - extrémní událost byla orgány
obvodní prokuratury náležitě prošetřena.

S pozdravem

Andrej Stankevič

Praha 1, Melantrichova 6

V Praze, dne 18.5.1978